

Nový Jeruzalém č. 5/2017

Zpravodaj pro 209. prosebnou mariánskou pouť, která se bude konat (dá-li Pán Bůh) **ve Novém Veselí - v sobotu 13. května 2017 v 18 hodin.**

Zpráva o pouti NJ a průběhu stálých modliteb v Měříně.

V úterý 11. 4. přijelo a přišlo na pouť NJ do Měřína pět autobusů, auty a pěšky asi 300 poutníků. Svátost smíření udělovalo 8 zpovědníků - Pán Bůh zaplat' za jejich obětavou službu.

Modlitby a mši svatou jsme obětovali na úmysly poutí Nový Jeruzalém:

- 1) o nová a trvalá kněžská a řeholní povolání
- 2) o věrné a obětavé spolupracovníky duchovních
- 3) o vzrůst víry v našem kraji**
- 4) o pokoj a mír ve světě a v našich rodinách
- 5) o život těla a duše pro všechny počaté děti
- 6) na smír za hříchy celého světa

Kázání Mons. Václava Slouka na pouti NJ v Měříně:

Milí spolubratři, bratři a sestry!

Setkáváme se ve **svatém týdnu** a myslím si, že tato skutečnost dává **námět** pro dnešní setkání, pro celou dnešní pouť. Otec Josef, místní pan farář, říkal na začátku, že máme v **tomto týdnu být s Ježíšem a spolu s ním prožívat ty události všechny ty události, na které vzpomínáme a které mají vyvrcholit Jeho umučením, smrtí a zmrtychvstáním.** Dnešní Boží slovo nás zavedlo mezi apoštoly, ke kterým Pán Ježíš promlouvá. Už vlastně začíná poslední večeře. Zaujala mě v úryvku evangelia jedna věta: **„Byla noc.“** Byla to noc především pro **Ježíše Krista.** On věděl co ho čeká za krátkou chvíli. Když se ta chvíle přiblížila, tak v Getsemanské zahradě prosil: **„Otče, je-li možné, ať mně mine tento kalich.“** Věděl, že tato noc bude pro něj opravdu těžká. Ale dodal: **„Ale na má, ale tvá vůle, ať se stane.“** Myslím si, že těžká noc pro Ježíše Krista spočívala nejenom v tom utrpení, které ho očekávalo, v tom bičování, trním korunování, v křížové cestě a ukřížování. Myslím si, že bolest této noci zvýrazňovali ti jeho nejbližší. Dalo by se říct – z toho dnešního úryvku – že to byla také **noc Jidáše.** Jidáš, jeden z dvanácti se nabídl jako zrádce. Pán Ježíš dal najevo, že to ví. Jidáš odešel z večeřadla. Byla to noc Jidáše. Ale byla to také **noc Petrova.** Pán Ježíš dal najevo, že ví, co se stane. Že ví, že jej Petr zapře. Byla to také noc Petrova. Mezi Jidášem a Petrem byl malý rozdíl. Opravdu jenom malý. **Jidáš se sám nabídl ke zradě. Petr zradil ve své slabosti.** V tu chvíli, kdy se odehrávalo to o čem jsme slyšeli v evangeliu – Jidáš věděl, že je noc, ale Petr si to nepřipouštěl. **Petr dával najevo, že on je silný,** Ale přišla noc. Chceme prožívat chvíle utrpení našeho Pána spolu s ním. Chceme prožívat Jeho těžkou noc. Věřím, že když jsme přišli na tuto pouť, asi nikdo z nás nepřišel, jako ten, který se nabídl ke zradě. Ale nevím, jestli někdo z nás – mě nevyjímaje – není tak oslaben, že v nejbližší době Pána Ježíše zapře. Víme, že apoštolové a učedníci tu **noc Pána Ježíše dělali těžší.** Je zajímavé, že potom až Pán Ježíš vstal z mrtvých, už nechodil po Svaté zemi, nepronášel veřejná kázání, nekonal zázraky pro velké zástupy lidu. **Věnoval se jen těm nejbližším. Písmo svaté nám už zachycuje pouze chvíle, kdy Pán Ježíš promlouval k apoštolům a k učedníkům.** Asi věděl, že jejich situace je těžká a bude těžká. Proto ty poslední chvíle i před ukřížováním i po zmrtychvstání věnoval těm nejbližším, aby je poučil, aby je posílil. Myslím si, že tato chvíle má být chvílí, kdy budeme **plakat nad Ježíšem a jeho osudem.** Ať je tato chvíle také chvílí **proseb,** o to, aby nás Pán Ježíš posílil. Petr si neuvědomoval svoji slabost. My máme možnost si ji uvědomit a s vědomím své slabosti prosit: **„Pane zachraň mě.“** To si myslím, že je taková první oblast, které bychom měli věnovat své **první rozjímání.**

Připravujeme se na oslavu smrti a zmrtychvstání Ježíše Krista. Součástí té nejslavnější bohoslužby je také **obnova křestního vyznání.** Tedy doba přípravy má být i naší přípravou na tuto chvíli, která je pro nás důležitou. Věřím, že všichni jak jsme tady, jsme pokřtěni. A že se nás tedy týká obnova křestního vyznání. Máme možnost si uvědomit, **jak velký dar** jsme dostali, když jsme byli pokřtěni. Obvykle se uvádí, že jeden z velkých darů křtu je, že se stáváme **dětmi Božími.** Dostáváme zpět důstojnost, kterou vlivem hříchu ztratili první lidé. Bůh nás znovu činí sobě blízkými a sobě podobnými. Ale tento dar je **zároveň také úkolem.** Nejenom se máme

radovat z toho, že **jsme Boží děti, ale máme žít jako Boží děti.** Obnova křestního vyznání má být **poděkováním za tento velký dar,** zároveň také **prosbou, abychom uměli žít jako děti Boží,** jako **Bohu blízcí, jako Bohu podobní.** Jsme pozváni do úzkého vztahu s naším Bohem. **Modlitba je výrazem tohoto vztahu. Boží Slovo je pozváním.** Znovu a znovu pozváním k tomuto vztahu. **Milosti, které přijímáme ve svátostech** jsou něčím, co nás posiluje, posvěcuje ve stavu Božích dětí. To je jeden z velkých darů, které jsme dostali. A druhým – **stali jsme se členy Církve.** Členy toho společenství učedníků Ježíše Krista. Společenství je pro nás zdrojem určité síly. My se musíme vzájemně **povzbuzovat,** my si můžeme **navzájem pomáhat.** My si můžeme navzájem **svědčit,** o tom co Bůh vykonával v našem životě. Můžeme také **společně pracovat na záchraně světa.** Společenství je pro nás posilou, ale jako členové společenství máme **společný úkol nést evangelium na konec světa.** To je taková další oblast, které bychom mohli věnovat své rozjímání. A ještě třetí. Jsme hosty v měřínské farnosti. A jestli se nemýlím – měřínská farnost bude **jedinou farností** v brněnské diecézi, kde bude primiční mše svatá. Znáte ten film – Vesničko má středisková, tam je taková hlavní postava – Otík, je tam někdy s těmi sluchátky. Říkal jsem si, že bych budoucímu - dá-li Bůh – budoucímu primiciantovi měl dát sluchátka, aby neslyšel. Budu kázat o něm, ale ono to nebude tak o něm. Víte, je to dar. My jsme byli zvyklí, že v naší diecézi bylo víc míst, kde bývaly primice. Letos je pouze jedno. A možná jsme vedeni k tomu, abychom děkovali Bohu za to jedno a nenařikali: „Jenom jedno.“ Je to dar. A já si myslím, abychom se tady sešli nejen proto, abychom vyslechli **pozvání na primici, která bude 1. července ve 14 hodin odpoledne** – zapamatujte si to, jste všichni srdečně zváni. Ale ať tato chvíle je takovou chvílí, kdy budeme **prosít za budoucího novokněze a celou jeho kněžskou službu.** Víte – mám takovou **bolestnou zkušenost** – ve farnosti, kde působím, v době mého působení, bylo několik primicí. Většina těch primiciantů už kněžskou službu nevykonává. Já si trošku dávám za vinu, že jako farnost jsme na ně moc nemysleli. Určitě ta služba, kterou začínají, je pro ně i pro nás – zkušené harcovníky – taková nepředstavitelná. Nevíme do čeho jdou. **Služba se mění** – před několika hodinami jsem tady poslouchal spolubratry, jak řeší nájemy polí. A tak prosme. **Vezměme si to jako svůj úkol. Abychom prosili za kněžskou službu toho jednoho novokněze letošního roku.** Každý z nás něčím přispějme. Kousíček toho kříže, který neseme, nesme s myšlenkou na něj. Ale také prosme, za to abychom dokázali být dospělými křesťany. Já bych se vrátil k tomu křtu. Víte křest to není jenom dar, který dostáváme. My se máme stál **dospělými křesťany.** A dospělý křesťan je takový, který řekne Bohu: **„Bože tady jsem, pošli mě kam potřebuješ. Pošli mně, ať jdu já.“** My se někdy bojíme. Říkáme si – já mám tady toto, to chci dělat, ať mně do toho nikdy nezasahuje, toto chci žít. Zkusme říct Bohu: **„Tady jsem, pošli mě, půjdu já.“** Nebojte se, nebude třista nových kněží v brněnské diecézi. Bůh nás všechny nezavolá ke kněžství, ani nás nezavolá do kláštera. Dělejme to co od nás Bůh opravdu očekává. To může být takovým poselstvím dnešní pouti. Nabídněme Bohu sami sebe: **„Bože tady jsem, co potřebuješ, co jsi pro mě připravil, dej mně to poznat a já půjdu, Ty mně k tomu dáš sílu.“** Prosme, ať umíme být těmi dospělými křesťany, protože je to potřeba. Myslím, že dnes víc než kdykoli jindy. Bratři a sestry – to bylo několik námětů, rozjímání při této pouti. Prejři nám všem, ať dobře prožijeme nastávající svátky. Ať jsou opravdu **dobrou milostí pro každého z nás, ať jsou chvílí kdy budeme nově obdarováni velkými dary. Ať jsou chvílí, kdy bude nově posílena naše víra. Ale ať jsou také chvílí, kdy budeme také s větším odhodláním říkat Bohu: „Tady jsem, pošli mě, půjdu já.“ Kež se tak stane.**

Po zaplacení autobusů a nutné rezie zůstalo **4 771 Kč,** které jsme darovali na opravu kostela v Měříně. Pán Bůh zaplat' všem dárcům. Poděkování patří také místnímu faráři otci Josefovi Havelkovi a všem farníkům z Měřína, kteří celou pouť velmi dobře a obětavě organizačně připravili. Díky za každodenní modlitbu na výše uvedené úmysly poutí NJ.

Zpráva, poděkování, nabídka.

Velmi naléhavě jsem vás zval na postní duchovní obnovu ve Štěpánově n/Svr. V pátek 7. 4. ráno mně zavolal P. Pavel Habrovec – vážně onemocněl a bylo třeba najít náhradu. Nakonec se dopoledního programu ujal jáhen Jiří Maxa, který duchovní obnovy s tématem Zjevení P. Marie ve Fatimě velmi dobře umí. Mnoho napoví poznámka jedné ženy: „Celý život chodím pravidelně

do kostela, ale až teď jsem zjistila co všechno zajímavého jsem ještě neslyšela.“ Odpoledne zpovídal a mši svatou sloužil P. Tomáš Šíma. Chtěl bych všem, kteří při této duchovní obnově jakýmkoli způsobem sloužili poděkovat. Těm, kdo na ni v hojném počtu z blízka či dále přijeli poblahopřát k prohloubení duchovního života.

Kdo z Vás bych chtěl k lepšímu poznání Fatimy získat informace mohu do Nového Veselí přivést vynikající knihu s brožurkou, které na toto téma vydal Mons Pavel Dokládál, stojí 120 Kč a kdo si ji předem objedná, tak ji 13.5. v Novém Veselí bude mít.

Představení hlavního celebranta poutě NJ v Jámách

P.Jindřicha Bartoše, faráře a děkana ze Znojma..

Kdy a kde jste se narodil? Pocházím z kraje u Vranovské přehrady z malé vesnice Vysočany ve farnosti Bítov. Můj život se tam začal odvíjet před 62 roky. **Vaše dětství, mládí, povolání ke kněžství?** Vyrůstal jsem ve věřící rodině, jsme tři sourozenci – kluci. Do kostela jsme to měli dost daleko – do farního 5 km, do sousední farnosti 4 km. Jít ve všední den ráno do kostela znamenalo vstávat ve 4,30 na dělnický autobus, večer na kole, na pionýru, pěšky. Lidí zde bývalo vždycky málo a tak bylo velkou svátečností, když jsme několikrát za rok jeli na pouť. Zážitky z poutních míst mě asi dost ovlivnily, hlavně z Hlubokých Mašůvek. Po prvním svatém přijímání mě náhodně kostelník pozval ministrovat, později jsem se ještě naučil hrát na varhany a pak až do maturity jsem objížděl s p.farářem všechny možné farnosti a kostely v pohraničí a pomáhal při všem, co bylo třeba. Mnoho dobrých kněží, se kterými jsem se v té době setkával, je pro mě nezapomenutelných. Pan farář také na moje zájmy i nápady vždycky měl čas i pochopení, důležitým se také pro mě stal kamarád, který k nám často jezdil na víkendy a o prázdninách jsme s dalšími kamarády podnikali různé cesty. Jaksi samozřejmě naše zájmy přerostly v touhu po kněžství. Hlásit se do semináře v r.1974 bylo plně problémů. Kamaráda nakonec nepřijali, protože byl podezřelý ze styků s řeholemi a po dvou letech neúspěšných pokusů emigroval do ciziny. Těsně před svěcením jsem si ještě odsloužil dva roky vojny povětšinou v Praze – Horních Počernicích, kde mi Bůh také poslal do cesty mnoho dobrých lidí i zkušeností. V roce 1981 jsem byl vysvěcen. Nastoupil jsem jako kaplan na Staré Brno, pak do Nového Města na Moravě a pak už samostatně na Znojensko do Přímětic a ke sv. Mikuláši do Znojma. Po odchodu dominikánů ze Znojma pak i do druhé znojenské farnosti sv. Kříže.

Nová evangelizace a Vaše představa o ní? Zvláště po r. 1989 jsem se s mnoha dalšími kněžími často ptal co vlastně a jak máme nově pro evangelizaci dělat. Všeobecná bezradnost mě dovedla k přesvědčení, že v prvé řadě se za to musíme modlit, aby nám Duch svatý vnukl nebo spíš, abychom se stali pozorní k tomu, co nám v tomto smyslu už vnuká. Aby to byla společně sdílená starost s věřícími laiky, vznikly první měsíční poutě v Hlubokých Mašůvkách v srpnu 1990 podle inspirace z Maria Roggendorf v Rakousku jako modlitba za oživení víry v kraji, za duchovní povolání, za laické spolupracovníky pro kněze a za mír ve světě – později nazvané **Nový Jeruzalém**. Velmi mě tehdy oslovila věta: **Modlitby samy nemění svět, ale mění lidi, kteří se modlí, a ti pak mění svět.** V tomto kraji pak brzy vznikl ve Vranově n.Dyji FATYM (farní tým) jako pokus o nový způsob pastorece pohraničí v týmové spolupráci kněží a ochotné věřící mládeže. Odtud pramení mnoho aktivit jako lidové misie, tiskový apoštolát, duchovní obnovy, prázdninové a víkendové pobyty mládeže, skupiny mladých zájemců o hlubší duchovní život jako Mariánky a Soluňáci, pěší poutě aj. Znojmo se stalo místem roční praxe pro jáhny před kněžským svěcením, mnoho desítek laiků prošlo katechetickými a jinými kurzy, charismatickou obnovou a nyní pomáhají při katechezích nejen dětí, ale i snoubenců před manželstvím a také dospělých katechumenů před křtem – těch jsem teď za poslední léta napočítal na 200. Někteří se věnují i hudebním kurzům, seniorům a jiným společenstvím. O dnešním způsobu specifické vlastní evangelizace mezi nevěřícími lidmi v našem kraji nemám stále dost představu. Zatím jsou to jen ti, kteří sami přijdou na faru, nebo nám je sem Bůh pošle. **Jak samotné poutní místo Hluboké Mašůvky reagují na měsíční poutě, když už jich bylo přes 300?** Vytrvale a obětavě zabezpečují všechno, co je pro poutníky potřeba.

Co mě trápí a také trochu děsí? Trápí mě, když vidím, jak mnozí z těch, kteří ve víře nově začali, se časem zase vytrácejí a ptám se, kde je vina, jestli není na nás, že se nesetkali s tak živým společenstvím, které by je víc vtáhlo do sebe. **A co působí radost?** Radost hlavně

z toho, že si Bůh stále nachází nové lidi a sám je k nám posílá, často se složitou minulostí a z takového prostředí, kde by se to nejméně čekalo.

Kam nasměřujete sbírku z NJ a proč? Pokud Vám něco bude přebývat, nasměřoval bych to s velkým díkem předem do obvodu šesti příhraničních farností spravovaných z Hrádku u Znojma na pořízení jednoduchých nových rouch ke mši sv. **A ještě přání?** Vídeňský pan kardinál Schönborn velmi často mluví o potřebě otevřených kostelů. Říká, že díky otevřenému kostelu k soukromé návštěvě našel i své duchovní povolání. Jeden evangelický farář mi řekl: „ Vy máte velkou výhodu, že máte kostely a ty vám samy přitahují lidi“ Lid běžně vnímá kostely jako tajemný posvátný prostor, kam mnozí chodí hledat Boha, i jako výkladní skříň církve. Přál bych si tedy, aby se tato hodnota, kterou vlastníme, skutečně doceňovala a neváhalo se pro ni i něco obětovat.

Na závěr dodávám, že Mons. Jindřich Bartoš je farářem u sv. Mikuláše a sv. Kříže ve Znojmě a děkanem znojenským a vranovským, se skupinou spolubratří pěšky doputoval v roce Velkého Jubilea do Říma, je jeden ze zakladatelů pěších poutí na Velehrad a působil jako hlavní kazatel při lidových misiích pořádaných FATYMEM. Děkujeme za povzbuzující slova.

Pozvánky.

Plán poutí na rok 2017:

8. 5. 2017 - poutní výlet rodin s dětmi - Přibyslavice a okolí. Tak jako už mnohokrát plánujeme na státní svátek, který je poděkováním za ukončení 2. světové války a současně je svátkem P. Marie, poutní výlet pro rodiny s dětmi. Tentokrát navštívíme pro mnohé z vás neznámé poutní místo P. Marie – Přibyslavice, kde bude mše svatá za nás, potom oběd v Brtnici a prohlídka kostela, následovat bude prohlídka ZOO Jihlava. Je ještě několik volných míst.

28. – 30. 7. – Západní Čechy I. – blahoslavený Hroznata (800. výročí smrti) – bude to putování spojené s poznáním míst spojených se životem výského mučedníka a premonstrátského řádu, jehož byl členem, a kláštery, které jako výraz podání dal vybudovat v západních Čechách. Plánujeme navštívit Plzeň (zde budeme na dvě noci ubytováni), Teplou, Kladruby, Stříbro, Chotěšov, aj. První autobus a kapacita předobjednaných noclehů jsou zaplněny přihlášenými poutníky. Navíc je zatím dalších 16 poutníků – pokud se přihlásí dostatečný počet dalších, tak není velký problém vzít další autobus.....ale bývá totiž sehnat slušné a ne příliš drahé noclehy, tak vás prosím, kdo chcete s námi putovat, neváhejte a co nejdříve se přihlaste.

21. – 26. 8. - XVII. pěší pout' na Velehrad

9. 9. – XIV. pěší smírná pout' P. MUDr. Ladislava Kubíčka

Plán konání prosebných putovních mariánských poutí NJ rok 2017 a výhled na 2018:

2017	13. červenec Oslavice	14. srpen Olešná	18. září Radostín
	12. říjen Bystré	13. listopad Trpín	13. prosinec Olešnice
2018	leden Velké Meziříčí	únor Rad. Svatka	březen Křižanov
	duben Měřín	květen Bohdalov	červen Žďár
	červenec Oslavice	srpen Olešná	září Pavlov
	říjen Velká Bíteš	listopad Jámy	prosinec Olešnice
2019		únor Lysice	

Se souhlasem místního pana faráře je možné přihlásit další farnosti - pořadí je určováno heslem – kdo dřív přijde -

Srdečné pozvání na 210. pout' NJ – v pondělí 12. června 2017 v 18 hodin do Jimramova – hlavní celebrant Mons. Pavel Posád, světící biskup z Českých Budějovic.

Pán Bůh zaplat' za Vaše dopisy a příspěvky do tohoto zpravodaje. Zprávy, oznámení, články, pozvánky do tohoto zpravodaje můžete posílat na níže uvedenou adresu. Uzávěrka příštího čísla je 20. 5. 2017. Po přečtení můžete dát přečíst svým známým, nemocným.

Zpravodaj NJ sestavuje, vydává, o Vaše modlitby prosí a všem čtenářům žehná – jáhen Ladislav Kinc, 59264 Prosetín 79, tel č. 516 463 315, 606 948 970, 731136801(církevní síť), kinc@dieceze.cz